

International Theatre Institute ITI

World Organization for the Performing Arts

World Theatre Day Message 2014

Světový den divadla **27. března 2014**

POSELSTVÍ Brett BAILEYHO

K MEZINÁRODNÍMU DNI DIVADLA

V každé společnosti lidé touží se vyjadřovat.

Pod stromy v malých vesničkách i na nejmodernějších jevištích světových metropolí, ve školních dvoranách i v chrámech, ve slumech, v komunitních centrech, na městských tržičkách a ve sklepeních uprostřed velkoměst se lidé scházejí, aby komunikovali v pomíjivém světě divadla, ve světě, který si vytváříme, abychom tělem, dechem a hlasem vyjádřili veškerou lidskou složitost, rozmanitost a zranitelnost.

Scházejí se, abychom plakali, vzpomínali, abychom přemýšleli, abychom se učili, abychom něco prohlašovali a dali průchod své fantazii. Setkáváme se, abychom obdivovali technické dovednosti a zároveň ztělesnili božstva. Zadržujeme náš kolektivní dech v údivu nad naší schopností vnímat a tvořit krásu, nad mírou našeho soucitu i naší obludností. Pospolitosť nám dodává energii a moc. Můžeme oslavovat bohatství našich různých kultur a zrušit hranice, jež nás rozdělují.

V každé společnosti lidé touží se vyjadřovat. Protože se ten pocit zrodil ze společenství, používá masky a kostýmy našich rozmanitých tradic. Ten pocit si osedlal naše jazyky, naše rytmy a naše gesta a dokáže vytvářet v našem středu jistý prostor.

A my, umělci, kteří pracujeme s tímto prastarým uměním, musíme s jeho pomocí zasáhnout lidská srdce a ovlivnit naše myšlení, musíme použít i naše čela, abychom odhalili skutečnost v celé její pozemskosti a třpytivé tajuplnosti.

Ovšem v době, kdy miliony lidí bojují o přežití, kdy miliony trpí pod nadvládou utlačovatelských režimů a dravého kapitalismu, kdy miliony prchají před střety, před utrpením, v době, kdy tajné služby narušují naše soukromí a a všepřítomné vlády cenzurují naše slova, v době, kdy lesy jsou ničeny a živočišné druhy vybíjeny, kdy jsou oceány otráveny, - co máme odhalit?

Ve světě nerovné moci, kdy všelijaké hegemonie se snaží nás přesvědčit, že jeden národ, jedna rasa, jedno pohlaví, jedna sexuální preference, jedno náboženství, jedna ideologie, jeden kulturní rámec je lepší než všechny ostatní, můžeme ospravedlnit požadavek, aby umění nebylo spoutáno společenskými požadavky?

Máme se my, umělci pracující v arénách a na jevištích, podřít sterilizujícím požadavkům trhu nebo máme použít naši sílu a zajistit si místo v srdcích a myslích lidí, svolávat lidi k sobě, inspirovat je, okouzlovat, informovat je a vytvořit svět naděje a otevřený, upřímný spolupráce?

přeložila Dagmar Steinová